

Observera att det kan förekomma fel i författningstexterna. Bilagor till författningarna saknas. Kontrollera därför alltid texten mot den tryckta versionen.

SFS nr: **1980:369**

Departement/
myndighet: **Jordbruksdepartementet**

Rubrik: **Epizootilag (1980:369)**

Utfärdad: **1980-05-29**

Författningen har
upphävts genom: **SFS 1999:657**

Ändring införd: **t.o.m. SFS 1995:1706**

Upphävd: **1999-10-01**

Inledande bestämmelser

1 § Denna lag gäller sådana allmänfarliga djursjukdomar som kan spridas genom smitta bland djur eller från djur till människa (epizootiska sjukdomar).

De epizootiska sjukdomarna anges i verkställighetsföreskrifter av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Om bekämpning av salmonellainfektion hos djur finns särskilda bestämmelser.

Bekämpning

2 § Den som har anledning misstänka att en epizootisk sjukdom har drabbat djur i hans vård skall omedelbart anmäla detta till distriktsveterinären eller annan veterinär.

3 § Har en veterinär anledning misstänka att djur drabbats av en epizootisk sjukdom, skall han omedelbart göra en undersökning för att fastställa sjukdomens art.

Den som har djuren i sin vård är skyldig att tåla det intrång och underkasta sig de åtgärder samt lämna det biträde som föranleds av undersökningen.

Om det är nödvändigt för undersökningen, får djur som har insjuknat avlivas utan ägarens samtycke.

4 § Har en veterinär grundad anledning anta att ett fall av epizootisk sjukdom har inträffat, skall han, i den utsträckning som behövs för att motverka smittspridning, besluta om förbud mot att besöka och lämna den fastighet där sjukdomsfallet inträffat eller fastigheter där smitta annars kan antas förekomma samt att utföra transporter till eller från sådana fastigheter (spärrförklaring).

5 § Är det klarlagt att ett fall av epizootisk sjukdom har inträffat, skall den myndighet som regeringen bestämmer i fråga om fastigheter där smitta förekommer besluta om förbud som anges i 4 § eller om andra begränsningar i hanteringen av djur eller varor, allt i den utsträckning som behövs för att motverka smittspridning (smittförklaring).

Under samma förutsättningar skall den myndighet som regeringen

bestämmer besluta om

1. förbud mot transporter av djur eller varor till eller från eller inom områden där smitta förekommer eller om andra begränsningar i hanteringen av djur eller varor inom sådana områden,

2. förbud mot tillträde till vissa djurstallar eller andra anläggningar där djur hålls (tillträdesförbud). Lag (1994:631).

6 § Beslut enligt 4 § skall upphävas av distriktsveterinären och beslut enligt 5 § av den myndighet som regeringen bestämmer, så snart det blivit klarlagt att det inte längre finns förutsättningar för beslutet. När ett beslut enligt 5 § första stycket upphävs, skall ett beslut som har meddelats enligt 4 § inte längre gälla för den smittförklarade fastigheten. Lag (1994:631).

7 § För att bekämpa eller förebygga epizootiska sjukdomar får regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Statens jordbruksverk meddela föreskrifter om

1. avlivning av djur som är eller misstänks vara smittade eller kan sprida smitta,

2. avlivning av andra djur (epizootislakt),

3. oskadliggörande av döda djur och produkter av djur,

4. smittrening,

5. skyddssympning eller annan förebyggande behandling av djur,

6. undersökning av djur i kontrollsyfte,

7. djurhållning,

8. transporter av djur och varor,

9. journalföring i fråga om djur och djurprodukter,

10. oskadliggörande av djur som sprider smitta,

11. metoder för provtagning och analys. Lag (1994:631).

8 § Efter beslut av den myndighet som regeringen bestämmer
föreligger skyldighet för

1. innehavare av sådan slakteriinrättning som är ställd under
offentlig kontroll att ställa lokal och utrustning till förfogande för
epizootislakt,

2. innehavare av redskap eller annan utrustning som oundgängligen
behövs för att bekämpa eller förebygga en epizootisk sjukdom att

tillhandahålla utrustningen,

3. personal vid slakteriinrättning som avses i 1 och den som handhar utrustning som avses i 2 att delta i bekämpning eller förebyggande åtgärder enligt denna lag. Lag (1994:631).

8 a § Regeringen får bemyndiga Jordbruksverket att i föreskrifter bestämma vilken myndighet som skall besluta enligt 5, 6 och 8 §§. Lag (1994:631).

Tillsyn

9 § Den centrala tillsynen över efterlevnaden av denna lag och med stöd av lagen meddelade föreskrifter utövas av jordbruksverket. Länsstyrelsen utövar tillsynen inom länet.

En tillsynsmyndighet har rätt att för tillsynen få tillträde till områden, lokaler och andra utrymmen för att där göra undersökningar och ta prover.

Länsstyrelsen får meddela föreläggande eller förbud som uppenbart behövs för att denna lag eller föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen skall efterlevas. I beslut om föreläggande får länsstyrelsen utsätta vite.

Underlåter någon att fullgöra vad som åligger honom enligt denna lag

eller föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen eller enligt föreläggande, kan länsstyrelsen förordna om rättelse på hans bekostnad. Lag (1991:394).

Övriga bestämmelser

10 § Ersättning av statsmedel lämnas till den som på grund av beslut enligt denna lag eller med stöd av lagen meddelade föreskrifter får vidkännas

1. kostnad eller förlust genom intrång i näringsverksamhet,
2. kostnad eller förlust i annat fall genom att husdjur avlivas eller dör till följd av skyddssympning eller annan behandling,
3. inkomstförlust.

Ersättningen kan jämkas om den ersättningsberättigade själv uppsåtligen eller genom grov vårdslöshet har medverkat till kostnaden eller förlusten.

Den som deltagit i bekämpning eller förebyggande åtgärder enligt denna lag är berättigad till ersättning av statsmedel för arbete och tidspillan och för kostnader för resa och uppehälle.

Den som ställer lokal eller utrustning till förfogande för ändamål som

anges i tredje stycket är berättigad till ersättning av statsmedel för kostnader och för förlorad avkastning eller nytta.

11 § Ansökan om ersättning skall göras hos jordbruksverket inom sex månader från den dag då anspråket uppkom. Görs inte ansökan inom den angivna tiden är rätten till ersättning förlorad, om inte särskilda skäl föreligger.

12 § Till böter döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1. underlåter att göra anmälan enligt 2 §,

2. bryter mot ett beslut enligt 4 eller 5 § eller mot en föreskrift som meddelats med stöd av 7 §.

Innefattar brott som avses i första stycket olovlig transport eller förflyttning av djur eller vara, skall sådan egendom förklaras förverkad, om det ej är uppenbart obilligt. I stället för egendomen kan dess värde förklaras förverkat. Lag (1991:394).

13 § Polismyndigheterna skall lämna den handräckning som behövs för att denna lag skall efterlevas.

14 § En veterinärs beslut enligt 4 § får överklagas hos länsstyrelsen.

Länsstyrelsens beslut och Jordbruksverkets beslut i särskilt fall får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Andra beslut av Jordbruksverket får överklagas hos regeringen.

Beslut som avses i första och andra styckena gäller med omedelbar verkan, om inte något annat beslutas. Lag (1995:1706).

1995:1706

Denna lag träder i kraft den 1 maj 1996 men tillämpas inte i de fall där det första beslutet i ärendet fattats dessförinnan.

1999:657

Lagen gäller dock fortfarande i de fall där beslut enligt 4 § i den lagen har fattats före den 1 oktober 1999.